

Ryszard Stankiewicz*

UNIwersytet Zielonogórski w latach 2001–2007

Powstanie i rozwój organizacyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz jego władze

Geneza Uniwersytetu Zielonogórskiego sięga korzeniami do działalności Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (1964), Wyższej Szkoły Inżynierskiej (powołanej w 1965 r., gdy tylko 0,85% mieszkańców województwa miało wyższe wykształcenie), Wyższej Szkoły Nauczycielskiej (powstałej w 1971 r. w miejsce Studium Nauczycielskiego), przekształconej (1973) w Wyższą Szkołę Pedagogiczną oraz Politechniki Zielonogórskiej (utworzonej z przekształcenia WSI w 1996 r.). Powstawaniu i rozwojowi obu tych zielonogórskich szkół wyższych i coraz aktywniejszej działalności LTN towarzyszyło lansowane (od lat 60.) przez „Gazetę Zielonogórską” i Zielonogórską Rozgłośnię Polskiego Radia hasło: „Lubuska droga do uniwersytetu”. Rozwijająca się kadra naukowo-dydaktyczna obu uczelni dorobiła się (1985) 14 profesorów, 63 doktorów habilitowanych, 202 doktorów (i adiunktów I stopnia).

Pierwsza próba częściowej integracji środowiska naukowego, zmierzająca do połączenia pokrewnych instytutów obu uczelni i utworzenia (1987) międzyuczelnianego Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii nie powiodła się, mimo poparcia jej przez resort. Przejawem kolejnej inicjatywy było powołanie Stowarzyszenia na rzecz utworzenia Uniwersytetu Lubuskiego (1999) w oparciu o WSP.

Dalsze starania podjęli (jesienią 1999 r.) rektorzy obu uczelni: Politechniki – prof. dr hab. Michał Kisielewicz i WSP prof. dr hab. Andrzej Wiśniewski, z myślą o utworzeniu na ich bazie uniwersytetu z wydziałami i kierunkami także technicznymi. Szanse na realizację tej idei upatrywali: 1) w komasacji kadry, bowiem obie uczelnie zatrudniały łącznie 75 profesorów z tytułem, 139 doktorów habilitowanych, 297 doktorów oraz 495 magistrów i magistrów/inżynierów (VI 2000), co umożliwiało stworzenie

*Ryszard Stankiewicz – dr hab., prof. ŁWSH, pedagog, Łużycka Wyższa Szkoła Humanistyczna w Żarach.

stosunkowo silnego ośrodka naukowego; 2) w uzyskanych już uprawnieniach do nadawania stopnia naukowego doktora w siedmiu dyscyplinach: na WSP – z nauk humanistycznych w zakresie historii, pedagogiki i filozofii, a na Politechnice – z nauk technicznych w zakresie budownictwa, elektrotechniki, budowy i eksploatacji maszyn oraz z nauk matematycznych w zakresie matematyki; 3) w dorobku czterech jednostek organizacyjnych obu uczelni spełniających formalne warunki do uzyskania uprawnień habilitacyjnych – na WSP miały go wydziały: Humanistyczny (w zakresie historii) oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych (w zakresie pedagogiki), a na Politechnice: Wydział Elektryczny (w zakresie elektrotechniki) i Instytut Matematyki (w zakresie matematyki); 4) w przyznanych przez Komitet Badań Naukowych kategoriach jednostkom organizacyjnym obu uczelni (2000): w WSP – I Instytutowi Filozofii, II – Zielonogórskiemu Centrum Astronomicznemu, III – instytutom Fizyki i Matematyki; w Politechnice – II Wydziałowi Elektrycznemu, III – wydziałom Mechanicznemu oraz Podstawowych Problemów Techniki; 5) w dorobku zakładów, katedr, instytutów, licznych zespołów naukowo-badawczych, a szczególnie szkół naukowych profesorów Adam Bydała, Michała Kisielewicza, Franciszka Romanowa, Mieczysława Borowieckiego z Politechniki czy Hieronima Szczegóły z WSP; 6) w dużym doświadczeniu dydaktycznym, gdyż obie uczelnie w swej dotychczasowej działalności wykształciły 20 tys. absolwentów, w tym 15 tys. magistrów i magistrów inżynierów; 7) w prowadzeniu 33 kierunków studiów, w tym 29 na poziomie magisterskim, na których studiowało ponad 22 tys. studentów w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym; 8) w połączeniu podobnych kierunków studiów (informatyka, fizyka, matematyka, zarządzanie i marketing) i ich infrastruktury dydaktycznej.

Mając na uwadze potencjał kadrowy obu uczelni oraz ich osiągnięcia naukowo-badawcze i dydaktyczne, senaty Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej podjęły 22 marca 2000 r. jednobrzmiące uchwały popierające ideę utworzenia uniwersytetu w przeświadczeniu, że po paru latach spełnić on będzie wszystkie warunki stawiane w pełni autonomicznym uczelniom akademickim. Przed powołaniem UZ uzyskane zostało jedno uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie nauk historycznych.

Wniosek o utworzenie uniwersytetu był inicjatywą rządową i przeszedł pełną weryfikację akademicką. Opiniowały go: Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Uniwersytet Wrocławski i Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, a następnie Rada Główna Szkolnictwa Wyższego i Komisja Akredytacyjna. Po szybkiej procedurze legislacyjnej w Sejmie i Senacie, przyjęta została Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o utworze-

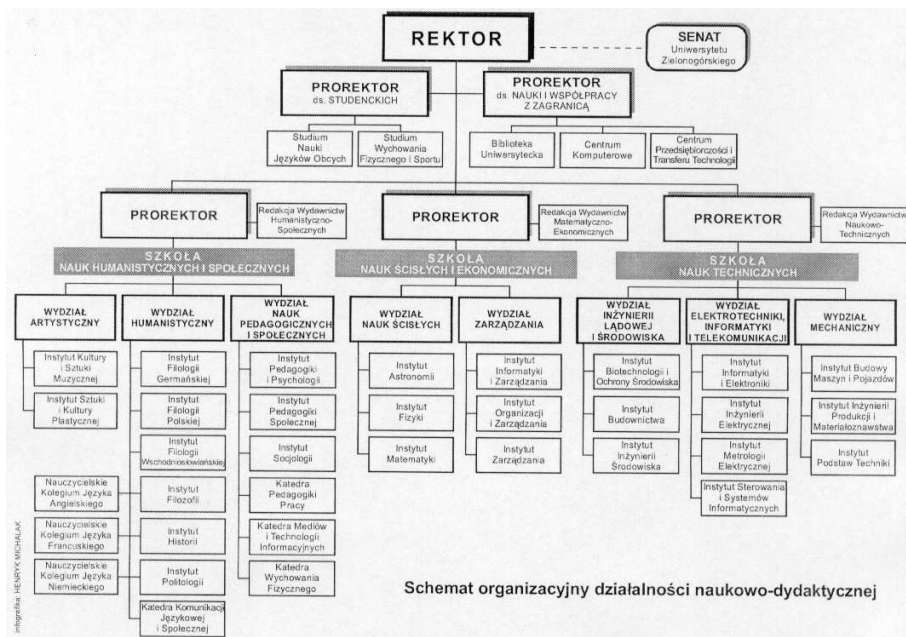
niu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Ustawowe erygowanie Uniwersytetu Zielonogórskiego nastąpiło 1 września 2001 roku. Zielona Góra stała się 15. miastem uniwersyteckim w Polsce, a dorobek tego uniwersytetu był porównywalny z uniwersytetami w Białymstoku, Opolu i Szczecinie.

Z okazji pierwszej inauguracji roku akademickiego na UZ 28 września 2001 r. (przy udziale rektorów uczelni z całego kraju) Prezydent RP napisał, że „rozwój Uniwersytetu Zielonogórskiego będzie narodową inwestycją w przyszłość”, a prof. dr hab. M. Kisielewicz odebrał z rąk Ministra Edukacji Narodowej prof. dr hab. Edmunda Wittbrodta insygnia uniwersyteckie. Wraz z powstaniem UZ, zapoczątkowany został kolejny etap kształtowania się tradycji akademickich na terenie Środkowego Nadodrza.

Celem wiodącym UZ jest prowadzenie badań naukowych, kształcenie specjalistów z wybranych dziedzin nauk humanistycznych, ścisłych, technicznych, ekonomii, zarządzania, informatyki, ekologii, finansów oraz rozwijanie własnej kadry naukowej i pełnienie funkcji cywilizacyjnej. Swoje cele i zadania UZ realizuje w warunkach specyficznego położenia przygranicznego i w ścisłych związkach jego zespołów naukowo-badawczych z regionalnymi i krajowymi ośrodkami kulturalnymi oraz naukowo-badawczymi przemysłu i gospodarki.

Struktura organizacyjna UZ oparta została o trzy „szkoły”: Nauk Humanistycznych, Nauk Ścisłych i Ekonomicznych oraz Nauk Technicznych, stanowiące swoiste novum w polskim szkolnictwie wyższym. Skupiały one sfederowane w nich wydziały, obejmujące instytuty z należącymi do nich zakładami. Każda ze „szkół” miała własne wydawnictwo i swoją administrację podległą dyrektorowi administracyjnemu „szkoły”. Prorektor „szkoły”, wraz z dziekanami wydziałów wchodzących w jej skład, zarządzał działalnością naukowo-finansową i gospodarczą. Szkołę Nauk Humanistycznych tworzyły trzy wydziały: Artystyczny, Humanistyczny oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych. Szkoła Nauk Ścisłych i Ekonomicznych obejmowała dwa wydziały: Nauk Ścisłych oraz Zarządzania. W skład Szkoły Nauk Technicznych wchodziły trzy wydziały: Inżynierii Lądowej i Środowiska, Elektrotechniki, Informacji i Telekomunikacji oraz Mechaniczny. Jednostki międzywydziałowe tworzyły: Studium Języków Obcych (mgr Katarzyna Trychom-Cieślak i mgr Jolanta Pacewicz-Johansson), Studium Wychowania Fizycznego i Sportu (mgr Władysław Leśniak), Biblioteka Uniwersytecka (dyr. mgr Ewa Adaszyńska).

Po rocznym doświadczeniu nastąpiły zmiany w usytuowaniu „szkół” w strukturze organizacyjnej UZ. Przestały być jego podstawowymi jednostkami organizacyjnymi i nie miały uprawnień władczych i finansowych, dyrektorów administracyjnych ani podległej im administracji. „Szkoły”

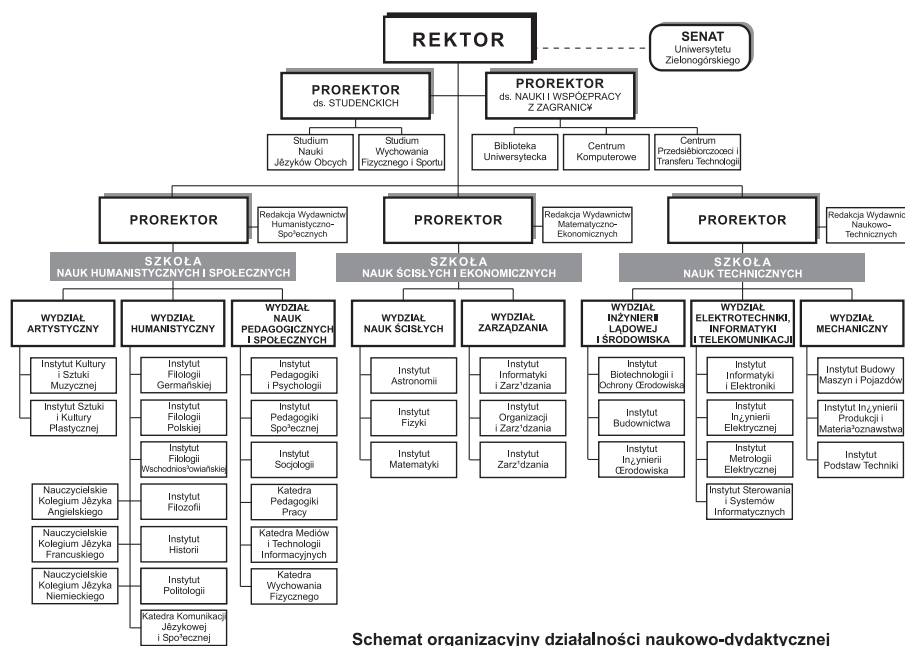

Schemat organizacyjny działalności naukowo–dydaktycznej 2001 r.

opiniowały teraz ważniejsze przedsięwzięcia wydziałów, a na ich czele stały rady szkół i prorektorzy, którzy pełnili zarazem funkcje ogólnouczelniane.

Ośmiowydziałowy UZ poszerzono (w r. ak. 2003/04) o Wydział Fizyki i Astronomii na bazie instytutów Fizyki i Astronomii, z dziekanem dr. hab. Krzysztofem Urbanowskim, prof. UZ. Wyłączenie powyższych instytutów z Wydziału Nauk Ścisłych skutkowało zmianą jego profilu działania, a w konsekwencji i nazwy na Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Po kolejnych wyborach (2005) całkowicie zrezygnowano z struktury federacyjnej – „szkoły” przestały istnieć.

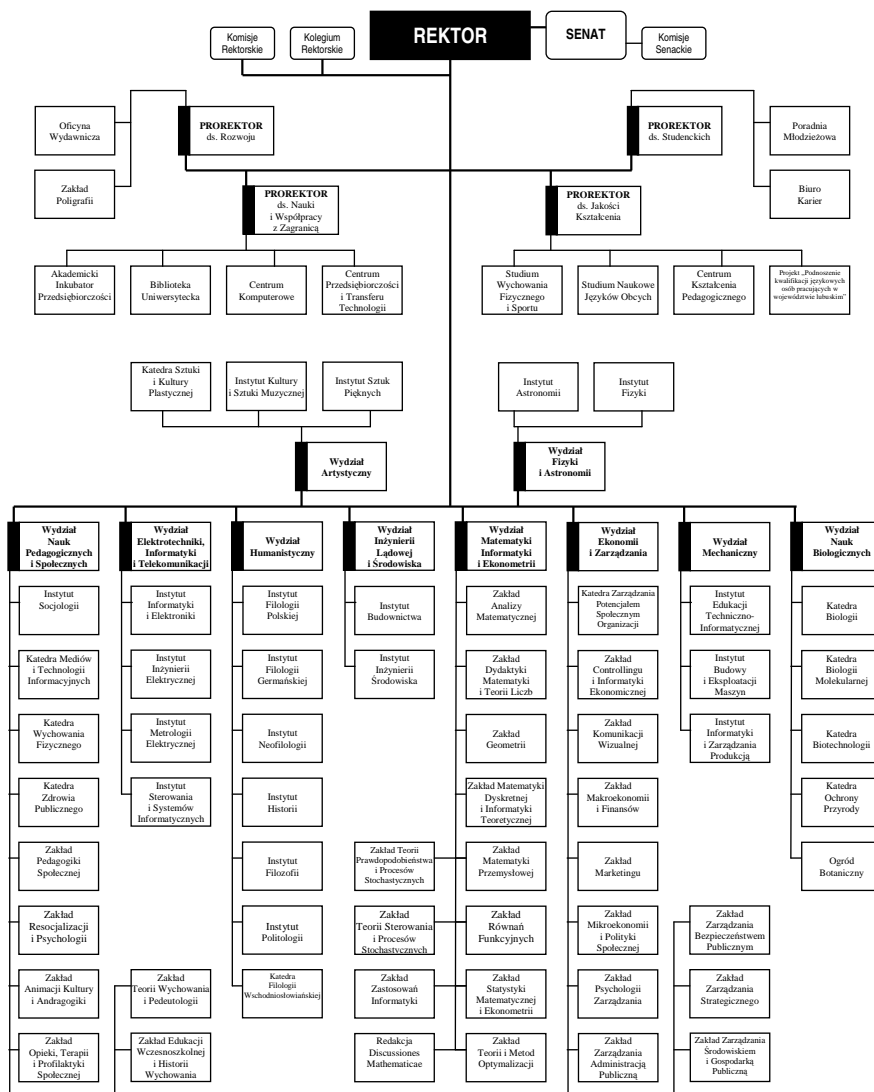
Najnowszy Wydział Nauk Biologicznym powstał (z r. ak. 2007/08) w oparciu o Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska, z dziekanem dr. hab. prof. UZ J. Jerzakiem. Znalazły się w nim katedry: Biologii, Biologii Molekularnej, Biotechnologii oraz Ogród Botaniczny. Powołanie nowego kierunku (pielęgniarstwa) i reaktywowanie drugiego (wychowania fizycznego) na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych skutkowało zmianą jego nazwy na Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu (2007/08). W UZ ukształtowała się 10-cio-wydziałowa struktura organizacyjna. Wzbogacił się on o nowe jednostki organizacyjne: Akademię Inkubator Przedsiębiorczości, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii, Park Naukowo–Technologiczny, Centrum Komputerowe, Biuro

Schemat organizacyjny działalności naukowo-dydaktycznej 2005r.

Karier, Lubuski Ośrodek Badań Społecznych, Poradnię Młodzieżową.

Kierownictwo UZ było w gestii prof. dr. hab. M. Kisielewicz, będącego *spiritus movens* jego powstania, a przez następne cztery lata pierwszym rektorem. Był on twórcą zielonogórskiego środowiska matematycznego, pierwszym z wyboru rektorem WSI i Politechniki, członkiem Komitetu Nauk Matematycznych PAN. W kierowaniu UZ rektora wspierali prorektorzy „resortowi”: ds. studenckich dr hab. prof. UZ K. Urbanowski, i ds. współpracy z zagranicą prof. dr hab. inż. Józef Korbicz oraz prorektorzy „szkół”: Nauk Humanistycznych dr hab. prof. UZ Zdzisław Wołk, Nauk Ścisłych i Ekonomicznych prof. dr hab. Marian Nowak oraz Nauk Technicznych prof. dr hab. Ferdynand Romankiewicz. Dziekani kierowali wydziałami: Artystycznym dr hab. prof. UZ Andrzej Tuchowski, Humanistycznym prof. dr hab. Czesław Osękowski, Nauk Pedagogicznych i Społecznych dr hab. prof. UZ Wielisława Osmańska-Furmanek, Nauk Ścisłych prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki, Zarządzania dr hab. prof. UZ Daniel Fic, Inżynierii Lądowej i Środowiska prof. dr hab. inż. Henryk Greinert, od 2002 r. dr inż. hab. prof. UZ Tadeusz Kuczyński, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji od 2002 dr hab. inż. Jerzy Bolikowski, prof. UZ oraz Mechanicznym prof. dr hab. Ryszard Rohatyński, od 2002 r. dr hab. prof. UZ. Edward Kowal. Administracją UZ zarządza dyrektor administracyjny z trzema zastępcami.

Stan na dzień 01.10.2007

Schemat organizacyjny działalności naukowo-dydaktycznej (1.10.2007)

Skład nowych władz jednoosobowych UZ (2005) był następujący: rektor prof. dr hab. Cz. Osekowski, politolog–historyk, były dyrektor Instytutu Historii i dziekan Wydziału Humanistycznego, członek Komitetu Nauk Historycznych PAN; prorektorzy: ds. nauki i współpracy z zagranicą – prof. dr hab. inż. Józef Korbicz, ds. jakości kształcenia – dr hab. prof. UZ W. Osmańska-Furmanek, ds. studenckich – dr hab. prof. UZ Longin Rybiński,

a ds. rozwoju – dr hab. prof. UZ K. Urbanowski. Dziekanami wydziałów byli: Artystycznego – dr hab. prof. UZ A. Tuchowski, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – dr hab. prof. UZ Andrzej Pieczyński, Fizyki i Astronomii – dr hab. prof. UZ Anatol Nowicki, Humanistycznego – dr hab. prof. UZ Wojciech Strzyżewski, Inżynierii Lądowej i Środowiska – prof. dr hab. inż. T. Kuczyński; Matematyki, Informatyki i Ekonometrii – dr hab. prof. UZ Andrzej Cegielski, Mechanicznego – dr hab. prof. UZ E. Kowal, Nauk Pedagogicznych i Społecznych – dr hab. prof. UZ Zbigniew Izdebski, Zarządzania – dr hab. prof. UZ D. Fic.

System zarządzania w sferze badań naukowych i dydaktyki opiera się na autonomii, samorządności i kolegialności na poziomie organów kolegialnych – Senatu i rad wydziałów. Senat m.in. uchwała statut i regulaminy studiów, także doktoranckich i podyplomowych, ustala główne kierunki i zasady działania UZ i ocenia jego działalność, wyraża zgodę na współpracę z podmiotami zagranicznymi oraz na tworzenie filii i innych jednostek organizacyjnych. Konwent opiniuje strategię rozwoju UZ i jego plany inwestycyjne oraz wyraża oczekiwania wobec niego społeczności lokalnej. Rady wydziałów ustalają m.in. główne kierunki działania wydziałów, uchwalają plany studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, doktoranckich i podyplomowych oraz ich programy nauczania, przyjmują sprawozdania dziekanów. Zarządzanie organów jednoosobowych i kolegialnych wspomagają wyspecjalizowane systemy informatyczne (podstawowym jest „Dziekanat”). Dotyczą one w szczególności procesu dydaktycznego (studentów, nauczycieli akademickich i działalności finansowej).

Kadra naukowo – dydaktyczna, jej rozwój i wpływ na kategoryzację i uprawnienia promocyjne wydziałów

Nauczyciele akademicy i ich rozwój naukowy warunkują kształtowanie właściwego zaplecza dydaktycznego, prowadzenie określonych kierunków i specjalności, a także jakość kształcenia, tworzenie szkół naukowych i zespołów badawczych oraz ich dorobek naukowy. O jej poziomie decydują nie tylko posiadane przez nią tytuły i stopnie naukowe, ale też profesjonalizm w dziedzinie badań naukowych i w zakresie dydaktyki. W chwili powstania (wrzesień 2001 r.) UZ zatrudniał 1180 nauczycieli akademickich, w tym 98 profesorów (12 na drugim etacie), 172 ze stopniem doktora habilitowanego, 363 ze stopniem doktora, 547 magistrów oraz 782 innych pracowników: służby bibliotecznej, inżynieryjno–technicznych i administracyjnych. Najwięcej nauczycieli akademickich miały wydziały: Humanistyczny – 242 oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych – 208. Mimo

wysiłków, UZ nie mógł utrzymać wyjściowego stanu profesorów i doktorów habilitowanych, początkowo głównie z uwagi na rezygnację z zatrudnienia ich na drugim etacie, a następnie z powodu przechodzenia na emeryturę. Wyjątkiem był r. ak. 2003/04, w którym 8 samodzielnych pracowników naukowych uzyskało tytuł naukowy profesora i 13 stopień naukowy doktora habilitowanego, ale zarazem odeszło na emeryturę 8 profesorów tytularnych i 13 doktorów habilitowanych.

Proces odchodzenia pracowników samodzielnych był w latach 2001–2007 ciągły, liczba profesorów tytularnych spadła o 1/3, aczkolwiek 26 nauczycieli akademickich uzyskało w tym czasie tytuł profesora i 44 stopień doktora habilitowanego. W tej grupie pracowników wystąpiła na pedagogice luka pokoleniowa. Wyraźnej poprawie w omawianych latach uległa struktura wykształcenia pracowników młodszych, gdyż 196 z nich uzyskało stopnie doktorskie, powodując wyraźny spadek magistrów. Tendencja ta będzie się utrzymywała w latach następnych, ponieważ robieniu doktoratów sprzyja

Tabela 2

Awans naukowy nauczycieli akademickich

Tytuł – stopień naukowy	Ogółem	Rok akademicki					
		2001 /02	2002 /03	2003 /04	2004 /05	2005 /06	2006 /07
Profesor	26	6	3	8	6	2	1
Doktor habilitowany	44	12	4	13	8	3	4
Doktor	196	26	28	41	27	42	32

posiadanie przez UZ 11 uprawnień do ich przeprowadzania oraz powoływanie przez kolejne wydziały studiów doktoranckich.

Rozmieszczenie kadry naukowo–dydaktycznej na wydziałach było w r. ak. 2006/07 podobne jak w r. ak. 2001/2, ponieważ warunkowała je liczba kształconych na nich studentów. Najwięcej nauczycieli akademickich zatrudniały nadal wydziały: Humanistyczny – 221 (w tym 18 profesorów) oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych – 149, aczkolwiek zatrudnienie spadło na nim o 60 osób. Do wydziałów średniej wielkości należały: Mechaniczny – 122, Inżynierii Lądowej i Środowiska – 119 oraz Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – 112. W dalszej kolejności sytuowały się wydziały: Ekonomii i Zarządzania – 86, Matematyki, Informatyki i Ekonometrii – 80 i Artystyczny – 73. Najmniejszymi były wydziały najmłodsze: Fizyki i Astronomii – 42 oraz Biologii – 36.

Tabela 1

Pracownicy

Kategoria zatrudnienia	Rok akademicki						
	2001/02	2002/03	2003/04	2004/05	2005/06	2006/07	2007/08
Nauczyciel akademicki razem	1180	1136	1105	1073	1091	1092	1023
Profesor tytularny	98	246	82	76	80	87	61
Doktor habilitowany	172	246	149	159	161	168	166
Doktor	363	365	360	381	388	438	457
Mgr/mgr inż.	547	525	516	457	462	399	339
Inni pracownicy	782	732	699	737	783	787	785
W tym biblioteki	69	–	–	–	–	–	64
Inżynierjno –techniczni	93	–	–	–	–	–	84
Administracyjni	301	–	–	–	–	–	350
Obsługi	327	–	–	–	–	–	287

UZ pozostaje wciąż największym pracodawcą w mieście i chyba w regionie, aczkolwiek liczba zatrudnionych w nim pracowników spadła z 1962 do 1810 i to niemal wyłącznie wśród nauczycieli akademickich: z 1180 do 1023 (o 157 osób). Natomiast stan zatrudnienia w administracji utrzymuje się właściwie na tym samym poziomie (782 i 787), mimo zmniejszającej się liczby obsługiwanych nauczycieli akademickich i studentów.

Kategoryzacja stanowi ważne kryterium oceny jakości i pozycji naukowej wydziałów. Podstawowym kryterium przyznawania im określonej kategorii jest dorobek naukowy ich pracowników. W wyniku pierwszej kategoryzacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, spośród 9 wydziałów 3 otrzymały najwyższą – I kategorię; należały do nich wydziały: Fizyki i Astronomii, Humanistyczny i Artystyczny, zaś dalsze dwa wydziały kategorię drugą: Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Wyższą ocenę otrzymały wydziały w wyniku ostatniej kategoryzacji (w r. ak. 2006/07). Z 9 aż 4 wydziały uzyskały I kategorię: Artystyczny, Fizyki i Astronomii, Humanistyczny oraz Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji; 2 – II kategorię: Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych; 2 następane – III kategorię – Ekonomii i Zarządzania oraz Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, a 1 – IV kategorię – Mechaniczny. Od uzyskanej kategorii zależą przyznawane im przez resort środki finansowe.

Uprawnienia do doktoryzowania i habilitowania świadczą o potencjale samodzielnej kadry naukowej jednostek organizacyjnych, którym one zostały przyznane. Prawa do nadawania stopni doktorskich w 7 dyscyplinach: budownictwie – na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej (1987), historii – na Wydziale Humanistycznym (1994), pedagogice – na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych (1994), matematyce – w Instytucie Matematyki (1998), budowie i eksploatacji maszyn – na Wydziale Mechanicznym (1999) oraz filozofii – w Instytucie Filozofii (2000) UZ przejął po uczelniach, które weszły w jego skład, tzn. po Politechnice i WSP. Dalsze uprawnienia uzyskiwały sukcesywnie kolejne jednostki organizacyjne UZ: Wydział Nauk Ścisłych – w zakresie fizyki (2003), Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – w zakresie informatyki (2003), Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska w zakresie inżynierii środowiska (2004), Wydział Fizyki i Astronomii w zakresie astronomii (2005).

Aktualnie UZ nadaje stopnie doktorskie w 11 dyscyplinach, a starania o dalsze uprawnienia są w toku. Jednak w świetle nowego Prawa o szkolnictwie wyższym (2005) powstał problem utrzymania statusu UZ, gdyż wymaga ono uzyskania do 2010 r. co najmniej 12 uprawnień do doktoryzowania w ściśle określonych dyscyplinach, spośród których UZ ma je

w 8 z nich. Musi w tym terminie uzyskać jeszcze co najmniej cztery prawa do doktoryzowania: po dwa w naukach ekonomicznych i przyrodniczych. Wprawdzie dwa z wymaganych kierunków: ekonomia i biologia zostały (obok już istniejących) utworzone, ale aby uzyskać wymagane uprawnienia potrzebny jest czas do 2015 r. W takiej sytuacji UZ znalazł się obok 7 innych młodych stażem uniwersytetów. Uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego uzyskały trzy jednostki organizacyjne: Wydział Humanistyczny – w zakresie historii (29 I 2001), Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w zakresie elektrotechniki (25 VI 2001), Instytut Matematyki w zakresie matematyki (30 X 2002 i jest on jednym z 11 ośrodków matematycznych na ok. 100 w kraju, mających takie uprawnienia). Nabyte uprawnienia do habilitowania umożliwiają rozwijanie w tych dyscyplinach własnej samodzielnej kadry naukowej.

Kierunki studiów, rekrutacja, studenci i absolwenci

Kierunki studiów określają ofertę edukacyjną UZ. Rozpoczął on działalność od prowadzenia 23 kierunków studiów i ponad 100 specjalności. W Szkole Nauk Humanistycznych na studiach stacjonarnych było ich 12: na Wydziale Artystycznym – malarstwo, edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej; na Wydziale Humanistycznym – filologia polska, filologie obce (angielska, niemiecka, francuska, rosyjska), filozofia, historia, politologia; na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych – pedagogika, socjologia, wychowanie fizyczne. Szkoła Nauk Ścisłych i Ekonomicznych kształciła na 5 kierunkach, w tym na Wydziale Nauk Ścisłych – na matematyce, fizyce, informatyce i ekonometrii (nowo utworzony); na Wydziale Zarządzania – na zarządzaniu i marketingu. Szkoła Nauk Technicznych miała 6 kierunków, na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – elektrotechnikę, informatykę; na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska – budownictwo, inżynierię środowiska, ochronę środowiska; na Wydziale Mechanicznym – mechanikę oraz zarządzanie i inżynierię produkcji.

W kolejnych latach powoływano dalsze kierunki studiów. W r. ak. 2002/03 uruchomiono 4 z nich: na Wydziale Artystycznym – grafikę, na Wydziale Nauk Ścisłych – astronomię oraz fizykę techniczną, a na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji – elektronikę i telekomunikację. Liczba kierunków wzrosła do 27. W następnym roku (2003/04) na Wydziale Artystycznym utworzono kierunek architektura wnętrz (specjalności było 110). W kolejnym roku (2004/05) ten sam wydział powołał kierunek jazz i muzyka estradowa. W r. ak. 2005/06 UZ kształcił

na 28 kierunkach i 78 specjalnościach. Od r. ak. 2006/7 Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska rozpoczął kształcenie na biologii, a Wydział Zarządzania – na ekonomii. Z początkiem następnego roku (2007/2008) Wydział Zarządzania powołał kierunek: obronność kraju, a Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu wznowił kształcenie na kierunku wychowanie fizyczne (wygaszonym na początku działalności UZ) i uruchomił kształcenie na kierunku pielęgniarstwo. Oba te kierunki prowadzone są na poziomie licencyjnym. Oczekiwania władz miasta, dyrekcji szpitala wojewódzkiego i samorządu pielęgniarek sprowadzały się do uruchomienia pielęgniarstwa. W sumie UZ kształci na 37 kierunkach, z tego na 10 inżynierskich (w 51 specjalnościach). Atrakcyjnością UZ jest jego szeroka oferta kształcenia, obejmująca kierunki: artystyczne, ekonomiczne, humanistyczne, przyrodnicze, ścisłe i techniczne. Pod względem liczby kierunków zbliża się do stanu optymalnego. UZ staje się uczelnią o uniwersalnym charakterze.

Nowością w pracy UZ jest wspólne z Fachhochschule Giessen–Fridberg prowadzenie zintegrowanych studiów na kierunku elektronika i informatyka, po ukończeniu których absolwenci otrzymują dyplomy obu uczelni. Godny odnotowania jest fakt wygrania przez UZ (2006) ogólnopolskiego przetargu na projekt studiów przez internet na kierunku ochrona środowiska, od roku 2007/08 mogą w tej formie studiować na nim również jego studenci.

Rekrutacja rzutuje na stan studentów nowo przyjmowanych do UZ. Odbywała się ona początkowo w oparciu o egzamin wstępny, często w formie testu przedmiotowego. Gdy zaczęło obowiązywać nowe prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r. i o przyjęcie zaczęli ubiegać się kandydaci z tzw. nową maturą, rekrutację zaczęto przeprowadzać w oparciu o konkurs świadectw, a czasem (np. na Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych) i rozmowę kwalifikacyjną bądź także sprawdzian praktyczny (np. na niektórych specjalnościach pedagogicznych i kierunkach artystycznych). Na kierunkach technicznych zrezygnowano z praktykowanej wcześniej listy rezerwowej, a gdy przyjęci kandydaci zrezygnowali, ogłaszano drugi nabór we wrześniu. Powszechna w UZ stała się praktyka przeprowadzania rekrutacji w dwóch terminach: w lipcu i wrześniu.

W rekrutacji występowały dwie tendencje. Pierwszą, krótkotrwałą tendencję cechowało dążenie do zwiększania limitów przyjęć, gdyż od liczby studentów studiów niestacjonarnych zależały przychody własne UZ. Miała ona miejsce na początku jego działalności. W ramach naboru w 2001 r. przyjęto ponad 6500 studentów, w tym 3449 na studia stacjonarne (najwięcej na pedagogikę – 344, zarządzanie i marketing – 335, matematykę – 278, mechanikę i budowę maszyn – 270 oraz informatykę – 249). Wyższą punktację musieli mieć ubiegający się na studia stacjonarne, zwłaszcza na

filologii (angielską i niemiecką), informatykę oraz zarządzanie i marketing. W 2002 r. zdecydowano zwiększyć nabór i przyjęto 8270 ubiegających się, z czego na studia stacjonarne 4375, przy czym najwięcej na pedagogikę – 1493 (w tym na studia dzienne – 566), zarządzanie i marketing – 1104 (492), informatykę – 588 (297) i politologię – 522. Największe zainteresowanie budziła pedagogika – ubiegało się na nią 3012 kandydatów (na specjalność pedagogika pracy i poradnictwo zawodowe przypadało 6,1 osoby na 1 miejsce) i anglistyka (4,3).

Tabela 3

Wyniki rekrutacji na studia

Przyjęci	Rok akademicki						
	2001 /02	2002 /03	2003 /04	2004 /05	2005 /06	2006 /07	2007 /08
Ogółem	6500	8270	7625	6700	5868	4600	4064
W tym na studia stacjonarne	3449	4375	3830	3550	3133	2315	1789
W tym na studia niestacjonarne	3051	3895	3795	3150	2711	2285	2275
Studia doktoranckie	–	–	–	–	24	31	31

Ze względu na konieczność zachowania wymaganych przez prawo określonej proporcji liczby pracowników naukowych i liczby studentów UZ prowadzi politykę zmniejszania naboru na studia, zarówno stacjonarne, jak i niestacjonarne. Największy spadek przyjęć (o 818 kandydatów) na studia stacjonarne wystąpił przy naborze w 2006 r. Na I rok stacjonarnych studiów zawodowych zgłosiło się 6654 kandydatów na 2315 miejsc i zostały one wypełnione w pierwszym terminie. Największym zainteresowaniem cieszyły się: socjologia (8,3 kandydata/1 miejsce), anglistyka (5,7), pedagogika i grafika (po 5,1) oraz politologia (4,3). Małe było ono wobec kierunków ścisłych i technicznych i spadało z roku na rok. Zastanawiano się więc nad zwiększeniem ich atrakcyjności i poziomu kształcenia. Słabiej przebiegała rekrutacja na studia stacjonarne II stopnia. Nadszpodziewanie dobry był nabór na studia niestacjonarne: na studia I stopnia przyjęto 1679 osób, a na studia II stopnia 975 kandydatów. W toku promowania rekrutacji propagowano szczególnie kierunki ścisłe i techniczne. Dla zwiększenia zainteresowania nimi: 1) ufundowano dla studentów tych kierunków 50 stypendiów Prezydenta Miasta i Rektora UZ; 2) Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji zainicjował współpracę ze szkołami ponadgim-

nazjalnymi miastami w zakresie informatycznego kształcenia młodzieży; 3) Instytut Matematyki postanowił prowadzić zajęcia dla młodzieży licealnej, by ułatwić jej przygotowanie do matury z matematyki i przekonywać do podjęcia decyzji o studiowaniu na kierunkach ścisłych i technicznych, a dla już studiujących kierunki techniczne zorganizował zajęcia wyrównawcze z matematyki.

Rekrutację na studia usprawniło wprowadzenie rejestracji kandydatów przez internet (2004). W pierwszym roku skorzystało z niej 80%, a w latach następnych 100% kandydatów.

Studenci rozpoczęli pierwszy rok akademicki 2001/02 w UZ w gronie 23 178 (w tym 10 420 na studiach stacjonarnych). Do najliczniejszych kierunków studiów stacjonarnych i niestacjonarnych należały: pedagogika – 4043, zarządzanie i marketing – 3292, informatyka – 2374, mechanika i budowa maszyn – 2073, a do najmniej licznych: fizyka – 128, edukacja artystyczna w zakresie muzyki – 128 oraz malarstwo – 32. W następnym roku liczba studiujących wzrosła (blisko o 2000) do 24 360. Ze względu na zmniejs-

Tabela 4

Studenci

Studenci	Rok akademicki						
	2001 /02	2002 /03	2003 /04	2004 /05	2005 /06	2006 /07	2007 /08
Ogółem	23178	24360	24205	22880	20624	18751	18325
Studia stacjonarne	10420	12380	13143	12886	12561	11308	11162
Studia niestacjonarne	12758	11980	11062	9994	8063	7443	7163

zone limity przyjęć od r. ak. 2003/04 zaczęła w kolejnych latach spadać liczba studentów. Spadek ten był szybszy na studiach niestacjonarnych, aczkolwiek wystąpił na nich z rocznym opóźnieniem. W wyniku takiej polityki odwróciły się relacje między liczbą studiujących w obu tych formach. Przewyciężona została dominacja studentów studiów niestacjonarnych. Z każdym rokiem studenci studiów stacjonarnych przeważali coraz bardziej. Między dwoma kategoriami studentów ukształtowane zostały prawidłowe relacje.

Rok ak. 2007/08 zainaugurowało 18 325 studentów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia, w tym 11 162 na studiach stacjonarnych. Do najliczniejszych kierunków studiów stacjonarnych należały: pedagogika, zarządzanie i inżynieria produkcji, edukacja techniczno-informatyczna, budownictwo, socjologia. Najwięcej studentów studiowało na wydziałach: Humanistycznym oraz Nauk Pedagogicznych i Społecznych, a w dalszej kole-

jności plasowały się wydziały: Mechaniczny, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Ekonomii i Zarządzania, Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

W UZ studiuje coraz więcej osób niepełnosprawnych. W r. ak. 2006/07 było ich 320, ponieważ polepsza się dla nich warunki studiowania, dzięki czemu może ono odbywać się coraz częściej bez barier i stresów.

Istotnym novum i ułatwieniem dla studentów było wprowadzenie (od r. ak. 2006/07) elektronicznych legitymacji studenckich, wyposażonych w dodatkowe funkcje: kartę biblioteczną, kartę mieszkańca domu studenta, kartę dostępu do laboratoriów oraz bilet okresowy MZK. Od tego też roku funkcjonuje w UZ System Poczty Elektronicznej dla Studentów.

Pomoc materialna studentom jest realizowana w formie szerokiej oferty stypendialnej: stypendiów socjalnych, stypendiów dla osób niepełnosprawnych, stypendiów za wyniki w nauce oraz w formie dopłat do posiłków i wynajmowanych kwater prywatnych (przez studentów nie zakwaterowanych w akademikach), a także zapomóg. Zreformowane zasady i formy pomocy materialnej (2004/05) umożliwiają ubieganie się o nią również studentom studiów niestacjonarnych.

Aktywność studentów przejawia się w działalności: 1) organizacyjnej – Parlamentu Studenckiego, Zrzeszenia Studentów Polskich, Niezależnego Zrzeszenia Studentów, Europejskiego Forum Studentów AEGEE; 2) artystycznej – w Chórze Akademickim CANTUS JUVENILIS, Chórze Kameralnym Cantemus, Chórze Żeńskim, Teatrze Studenckim Forum Arka, Teatrze Bouge-toi; 3) w klubach studenckich – „Zatem”, „Gęba”, „U Ojca” oraz „Zatem-REANIMATOR” (2006); 4) prasy studenckiej – „Kartkówka” (Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży) oraz „Uzetka” (Parlamentu Samorządu Studenckiego); 5) sportowej – Akademickiego Związku Sportowego, Akademickiego Związku Motorowego, Klubu Uczelnianego AZS (16–17 jego sekcji, zrzeszających od ponad 700 do 840 członków), Klubu Środowiskowego AZS (z sekcjami piłki ręcznej, uczestniczącej w rozgrywkach I ligi państwowej oraz sekcji piłki siatkowej i tenisa stołowego, biorących udział w rozgrywkach II ligi państwowej) oraz Ośrodka Jeździeckiego w Raculce. Aktywność ich wyraża się również w organizacji różnych imprez, m.in.: dni kultury studenckiej Bachanalia, Festiwalu Piosenki Studenckiej, Studenckiego Przeglądu Twórczości Kabaretowej, Międzynarodowych Dni Frankofonii, Festiwalu Młodych, Festiwalu Amatorskich Filmów Krótkometrażowych (w języku francuskim), obozów adaptacyjnych (np. „Solina 2006”) czy też akcji charytatywnych „Uniwersytet Dzieciom” (podopiecznym zielonogórskich świetlic, znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej).

Absolwenci są najbardziej wymiernym efektem działalności każdej uczelni. UZ kształci kadry dla różnych dziedzin życia społecznego: nauczycieli dla różnych typów i poziomów szkół, wychowawców dla instytucji opiekuńczych, pracowników kultury, fachowców dla rozlicznych działów gospodarki i innych specjalistów.

Tabela 5

Absolwenci

Absolwenci	Rok akademicki						
	2001 /02	2002 /03	2003 /04	2004 /05	2005 /06	2006 /07	2007 /08
Ogółem	–	4203	4450	4883	4884	3448	3448
Studia stacjonarne	–	1582	1624	2104	2115	1951	1951
Studia niestacjonarne	–	2621	2826	2779	2769	1497	1495

Organizacja studiów

Działalność dydaktyczna UZ opiera się na systemie studiów trójstopniowych: studia licencjackie i inżynierskie, studia magisterskie i studia doktoranckie (stacjonarne, 3-letnie) oraz na kształceniu ustawicznym w formie studiów podyplomowych, cyklicznych wykładów i seminariów. Na wszystkich poziomach studia są wewnętrznie i zewnętrznie drożne. Kształcenie kadry naukowej odbywa się w ramach seminariów naukowych i studiów doktoranckich.

Działalność dydaktyczna realizowana jest przez wydziały, w ramach prowadzonych przez nie kierunków studiów, początkowo głównie jednolitych, a następnie dwustopniowych, opartych na zasadzie drożności oraz na Europejskim Systemie Transferu Punktów Kredytowych (ECTS). Pracę dydaktyczną prowadzą zakładowe, katedralne i instytutowe zespoły badawcze, działające w ramach wydziałów. Baza laboratoryjna tworzona jest głównie w ramach najniższych struktur.

Elastyczny system kształcenia dotyczy struktury, toku i programu. Jego podstawą jest system studiów trzystopniowych (licencjat–inżynier, magister, doktor), 8-letni (dla najzdolniejszych krótszy), zróżnicowany, drożny, na zasadzie transferu osiągnięć, w oparciu o system ECTS. Bogata oferta programowa oraz elastyczność programów i toku studiów, a także studia według indywidualnego planu, rozliczanie osiągnięć studentów systemem punktowym umożliwia uzyskiwanie w UZ dodatkowych kwalifikacji formalnych. Mając świadomość, że jakość działalności naukowo-badawczej,

dydaktycznej i organizacyjnej będzie decydować o jej konkurencyjności na rynku edukacyjnym – polskim i europejskim, opracowano zasady organizacji kształcenia w elastycznym systemie studiów (2001/02) oraz zasady wewnętrznego systemu zapewnienia jakości (2002/03) i są one wdrażane. Punkty ECTS zaczęto wpisywać na kartach egzaminacyjnych i protokołach od semestru letniego r. ak. 2003/4.

UZ należy (2003) do ogólnopolskiego programu mobilności studentów MOST (nawiązującego do europejskiego systemu kształcenia SOKRATES/Erasmus), adresowanego do studentów pragnących swe zainteresowania naukowe realizować poza uniwersytetem macierzystym (w r. 2004/05 10 studentów wyjechało na semestr lub dwa do czterech innych uniwersytetów, jednocześnie na UZ studiowało 38 obcokrajowców). UZ przyjął również (2005) system mobilności studentów – MOSTECH. W ramach tego programu studenci kierunków technicznych mogą wyjeżdżać na studia do innych uczelni i przyjeżdżać do UZ z innych uczelni (w r. 2005/06 skorzystało z niego 20 studentów UZ, kształcąc się na kilku uniwersytetach krajowych).

Praktyki zawodowe mają wdrożyć studentów do wykonywania przyszłych czynności zawodowych, do optymalnej organizacji swojej pracy. Obejmują one praktyki ciągle pedagogiczne (z oderwaniem od zajęć studenckich) i niepedagogiczne dla studentów studiów stacjonarnych, praktyki ciągle dla studentów studiów niestacjonarnych, praktyki śródroczne (bez kolizji z zajęciami studenckimi), praktyki indywidualne (poza planem studentów studiów stacjonarnych). Obowiązują one studentów 23 kierunków na II–IV roku studiów. Odbywają się w Zielonej Górze i poza nią, w 43 różnych instytucjach, m.in. w 3 szkołach podstawowych, 5 gimnazjach, 8 szkołach średnich, 27 instytucjach opiekuńczych, kulturalnych oraz przedsiębiorstwach (2004/05). Dążąc do poszerzenia możliwości odbywania praktyk studenckich, UZ zawarł 139 porozumień z różnorodnymi instytucjami i przedsiębiorstwami. Dzięki temu np. studenci pedagogiki i germanistyki praktykują w świetlicy socjoterapeutycznej stowarzyszenia Miteinander Wochen z Frankfurtu nad Odrą (2006/07). Rocznie w różnych praktykach uczestniczy ponad 7000 studentów.

Studia doktoranckie organizowane dla młodzieży uzdolnionej, przejawiającej swoją aktywność głównie w kołach naukowych i stanowiącej potencjalną bazę rekrutacyjną młodej kadry naukowej. Zapoczątkowano je w r. ak. 2002/03 na dwóch kierunkach: z historii – na Wydziale Humanistycznym i z elektrotechniki, a następnie z informatyki – na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

W obu tych studiach doktoranckich uczestniczyło 37 słuchaczy. Kolejne studia doktoranckie uruchomiono (w r. 2003/04) z matematyki – na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Na trzech kierunkach studiów doktoranckich naukę pobierało (w r. 2004/05) 82 słuchaczy, a w kolejnym roku studiowało ich 101, w tym 24 dopiero je rozpoczęło (na historii 10, elektrotechnice 12, matematyce 2). Nowe studia doktoranckie zorganizowano z fizyki i astronomii – na Wydziale Fizyki i Astronomii oraz z budownictwa i inżynierii środowiska – na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska. Znaczne środki na stypendia dla doktorantów elektrotechniki i matematyki (1200 zł miesięcznie) gwarantuje umowa podpisana z Agencją Rozwoju Regionalnego.

Wewnętrzny system zapewnienia jakości tworzy UZ od początku swej działalności mając świadomość, że mobilizuje on nauczycieli akademickich i ich zespoły do doskonalenia swojej pracy, zwłaszcza dydaktycznej, do oprogramowania dydaktycznego procesu nauczania, uwzględniania nowych technik i technologii kształcenia oraz do zmian w organizacji procesu kształcenia. Kontroluje i ocenia efektywność i poziom zaangażowania zawodowego kadry oraz poziom i kierunki jej aktywności naukowej. Dostarcza informacji dla władz UZ oraz instytucji zewnętrznych: Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Państwowej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych o aktualnym stanie jakości pracy.

Z myślą o podniesieniu jakości kształcenia poprzez powszechne prowadzenie w UZ zajęć dydaktycznych w językach zachodnich (za dwa–trzy lata), ok. 500 jego pracownikom stworzono możliwość nauki jednego z tych języków. Mając na uwadze powyższy cel, Senat UZ podjął uchwałę mówiącą o niezatrudnianiu na stanowiska asystentów i adiunktów nowych kandydatów, którzy nie znają co najmniej jednego zachodniego języka na poziomie umożliwiającym prowadzenie w nim zajęć ze studentami.

Podniesieniu jakości kształcenia służy też przystąpienie UZ do Ogólnopolskiego Systemu Antyplagiatowego, dzięki czemu wszystkie wydziały mogą (od r. ak. 2007/08) sprawdzać powstające prace dyplomowe.

Akredytacja jest certyfikatem dobrej jakości kształcenia, bowiem decyduje ona przede wszystkim o randze szkoły wyższej. Oceny jakości kształcenia dokonuje Państwowa Komisja Akredytacyjna (od 2002 r.). Poddanie się jej jest obligatoryjne. Negatywna ocena skutkuje cofnięciem lub zawieszeniem uprawnień do prowadzenia studiów na danym kierunku. Jako pierwszy akredytację uzyskał kierunek filozofia (w 2003 r. na 3 lata). Wszystkie z 7 kierunków ocenianych w r. ak. 2004/05 otrzymały ocenę pozytywną. W tym i następnym roku ocenę taką uzyskały: filozofia (w 2004 r. na 5 lat), filologia polska, filologia germańska, politologia, budownictwo, pedagogika,

socjologia, edukacja techniczno–informatyczna, zarządzanie i inżynieria produkcji (jedyna warunkowa w 2005 r.) oraz mechanika i budowa maszyn (2006). W r. ak. 2006/07 przeglądem objęto 5 kierunków studiów: architekturę wnętrz, elektrotechnikę, informatykę i ekonometrię, zarządzanie i inżynierię produkcji, z których 4 oceniono pozytywnie, a 1 warunkowo. Od 2003 r. PKA oceniła 23 kierunki studiów, 21 z nich otrzymały ocenę pozytywną i w zdecydowanej większości na 5 lat, dwa ocenę warunkową. Do oceny pozostały jedynie kierunki nowo powołane: astronomia, automatyka i robotyka, bezpieczeństwo narodowe, ekonomia, inżynieria biomedyczna oraz najnowsze: biologia, pielęgniarstwo i wychowanie fizyczne.

Działalność naukowa

Działania naukowe należą do podstawowych, obok pracy dydaktycznej, obowiązków nauczycieli akademickich. Organizują i prowadzą ją zakładowe, katedralne i instytutowe zespoły badawcze działające w ramach wydziałów, a badania interdyscyplinarne – wydziałowe i międzywydziałowe zespoły badawcze.

Wiodące miejsce w działalności zajmują badania finansowane przez Komitet Badań Naukowych, a następnie Ministerstwo Nauki i Informatyki. Ze środków z tych źródeł zrealizowano w dwóch pierwszych latach (2001/02 i 2002/03) 50 projektów badawczych i 6 projektów celowych, a w kolejnych trzech latach (2004–2006) 98 projektów badawczych, tym 58 własnych i 40 promotorskich. Z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego realizowane są m.in. projekty: prof. Janusza Gila oraz prof. Elżbiety Krasickiej–Cydzik. Z dotacji na działalność statutową i badania własne realizowano np. w r.a. 2002/03 214 projektów, podobną ilość – 224 projekty w dwa lata później, a w r. ak. 2006/07 – 81 większych projektów.

Płaszczyznę bezpośredniej wymiany najnowszego dorobku naukowego stwarzają konferencje naukowe, zwłaszcza o zasięgu międzynarodowym. W latach 2003/04–2005/06 zorganizowano ich 97. Podejmowano na nich m.in. następujące tematy: „Sztuka a terapia”, „Dobro dziecka w praktyce edukacyjnej”, „Religijność na polskich pograniczach”, „Woda, ścieki, odpady” (2001/02); „Trybologia”, „Inżynieria reologiczna” 2002/03; „Równania funkcyjne”, „Automatyka”, „Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem” (2003/04); „Ergonomiczne kształtowanie środowiska”, „Konstrukcje zespolone”, „Potrzeby osób niepełnosprawnych w warunkach globalnych przemian”, „Stosunki gospodarcze integrującej się Europy” (2005/06). Na konferencjach międzynarodowych i krajowych wygłoszono np. w r. ak. 2005/06 433 referaty, a w r. ak. 2006/07 – 525. W tych ostatnich dwóch

latach opublikowano 102 prace zwarte, 1072 części w publikacjach zwartych i 1199 artykułów, w tym 187 w czasopismach z listy filadelfijskiej.

Wyniki badań popularyzuje 12 periodycznych wydawnictw naukowych. Część z nich redagowana jest w języku angielskim, ma zasięg międzynarodowy i z powodzeniem konkuruje na rynku. Do takich należały m.in.: „Discussiones Mathematicae” – Differentia inclusions, Contro and Optimimization, „Discussiones Mathematicae” - General Algebra and Applications, „International Journal of Applied Mathematics and Computer Sciences, AM-CS”, „Internacional Journal of Applied Machanics and Engineering”. Wśród cenionych czasopism jest też „Management”.

Naukowcy UZ wchodzi w skład komitetów PAN. Od roku 2003 i 2008 ich członkami są: prof. dr hab. Janusz Gil – Komitetu Astronomii, prof. dr hab. inż. J. Korbicz – Komitetu Automatyki i Robotyki, prof. dr hab. C. Osękowski – Komitetu Nauk Historycznych. W nowej kadencji, od roku 2008, do komitetów PAN weszli: prof. dr hab. Tadeusz Nadziejka i prof. dr hab. Andrzej Nowak – do Komitetu Matematyki; prof. dr hab. inż. Marian Miłek i dr hab. inż. prof. UZ Wojciech Moczulski – do Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej; dr hab. inż. prof. UZ Mieczysław Kuczma – do Komitetu Mechaniki; prof. UZ dr hab. inż. Dariusz Uciński – do Komitetu Automatyki i Robotyki; dr Danuta Chmielewska-Banaszak – do Komitetu Naukoznawstwa.

Naukowa współpraca międzynarodowa dotyczy głównie realizacji programów Unii Europejskiej, umów międzynarodowych i bilateralnych oraz organizacji konferencji międzynarodowych i wyjazdów naukowych. Najszerszy zakres ma ona z partnerami niemieckimi: 1) z uniwersytetami w Berlinie, Greisfaldzie, Karlsruhe, Magdeburgu i Poczdamie; 2) uniwersytetami technicznymi w Berlinie, Chemnitz, Cottbus, Dreźnie, Halle i Ilmenu; 3) wyższymi szkołami zawodowymi w Giessen, Mittweidzie i Würzburgu. UZ posiada szerokie kontakty międzynarodowe, współpracuje z 83 uczelniami z 23 krajów na wszystkich kontynentach, głównie z Unii Europejskiej. Współpracuje z partnerami z Anglii, Belgii, Czech, Francji, Hiszpanii, Holandii, Portugalii, Słowacji. Naukowcy UZ współpracują także z Australią, Białorusią, Chinami, Izraelem, Japonią, Kanadą, Rosją, RPA, Stanami Zjednoczonymi, Szwecją i Ukrainą.

Już w r. ak. 2001/2 w ramach umów międzynarodowych i programów badawczych Unii Europejskiej realizowano 10 projektów naukowo-technicznych i 3 projekty Komisji Europejskiej. Kolejne projekty badawcze realizowano: w ramach programu Phare CBC 2000, 3 projekty w ramach 5. Programu Ramowego Unii Europejskiej DAMADICS, REASON i INVESTIMMO (w latach 2003/4 – 2004/05), a następnie projekty

w ramach 6. Programu FTCOSY, DRIMOCS, DIGNIFY, EUCLIDES (od r. 2004/05), w których uczestniczą w ostatnich latach dwa zespoły: dr. inż. Adama Małeckiego i dr. inż. Marka Malinowskiego. W r. ak. 2006/07 pracownicy UZ realizują z funduszy i programów unijnych 14 projektów badawczych.

Na zagraniczne konferencje, zjazdy, sympozja i staże naukowe wyjeżdża coraz więcej pracowników naukowych, np. w r. ak. 2003/04 i 2004/05 ok. 280, a w r. ak. 2004/05 łącznie ze studentami - 650. Stypendystami Fundacji Alexandra von Humboldta było 7 profesorów UZ: J. Gil, Eugeniusz Klin, Jerzy Mutwil, F. Romankiewicz, Andrzej B. Więckowski, Joachim Zdrenka.

UZ uczestniczy od początku w realizacji programu SOKRATES/Erasmus. Otrzymuje środki (euro) na stypendia dla studentów i wyjazdy naukowców do uczelni partnerskich. W ramach tego programu z wyjazdów zagranicznych skorzystało w latach 2001/02 i 2003/04 66 studentów i 29 pracowników, UZ współpracuje z 38 (w r. 2005/06) i 41 (w r. 2006/07) uczelniami-partnerami z całej Europy. W 8 wyjazdach zagranicznych (2005/06) ze stypendiów skorzystało 56 studentów, a przyjechało do UZ 5 studentów (4 z Francji i 1 z Portugalii). UZ uczestniczy w programie „Leonardo da Vinci”. Tworzy coraz lepsze warunki dla zwiększania z roku na rok wymiany międzynarodowej studentów, młodszych pracowników i doktorów. Poza tym programem wyjechało (w 2005 i 2006) 541 pracowników naukowych i 378 studentów. Celem części z nich (np. 19 w r. 2005/06) jest prowadzenie zajęć w uczelniach partnerskich, w UZ zagranicznych naukowców wykladało w tym czasie 7. Uczestnicząc w tych różnorodnych formach współpracy zagranicznej pracownicy i studenci zdobywają cenne doświadczenia, które będą sprzyjały coraz szerszemu ich udziałowi w europejskich programach badawczych.

Udział w unijnych programach badawczych ułatwia Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii przy Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ.

Koła naukowe rozwijają aktywność naukową studentów. Rośnie liczba kół zarejestrowanych, np. w r. 2005/06 było ich 80, a w roku następnym – 98. Obejmują one swoim działaniem studentów kierunków artystycznych, humanistycznych, matematycznych, technicznych oraz pedagogiki i socjologii. Ich profile odzwierciedlają dynamiczną strukturę UZ. Przykładem mogą być koła Grafiki Komputerowej, Informatyki, Kinematografii Cyfrowej, Projektowania Systemów Cyfrowych; Ekostudent, Eko-zarządzanie, Etycznego Biznesu, Komunikacji Wizualnej, Logistyki; Miłośników Dydaktyki, Miłośników Filozofii, Miłośników Kultury Alternatywnej, „Faktor”, „In Corpore”, Korporacja, Kontakt, Romanistów; Architektury i Konserwacji

Zabytków, Konstruktorów, Matematyki Stosowanej, Wychowania Seksualnego i Profilaktyki AIDS czy np. zespół wokalny Vox Humana. Zrzeszają one ok. 1200 studentów. Aktywną działalność prowadzi ok. 45–60 kół. Rozwijają one zainteresowania studentów, czasem ich pasje, poszerzają wiedzę, a niekiedy i umiejętności, aktywizują naukowo nie tylko na terenie i na rzecz UZ, ale też ułatwiają nawiązywanie kontaktów ze studentami z całej Europy, a także działanie w strukturach europejskich organizacji studenckich. Swoje osiągnięcia prezentują na konferencjach i seminariach, również we współpracy ze studentami innych krajów, zwłaszcza Niemiec.

Festiwal Nauki organizowany jest (od 2004 r.) przy okazji Święta Uniwersytetu. Obejmuje eksperymenty, pokazy, wykłady, wystawy oraz prezentacje grup twórczych i sportowych. Odbywa się na terenie uczelni oraz w centrum Zielonej Góry. Zyskuje coraz większe uznanie społeczności akademickiej i mieszkańców miasta, zwłaszcza młodzieży szkół ponadpodstawowych, nawet z regionu. Umożliwia prezentowanie osiągnięć naukowych UZ oraz jego promowanie. Od dwóch lat „Święto nauki” łączy się z piknikiem dla pracowników uczelni i ich rodzin. Po paru latach „Święto” to stało się największą imprezą naukową w regionie.

Studia i inne jednostki międzywydziałowe

Studium Nauki Języków Obcych oferuje studentom studiów stacjonarnych i niestacjonarnych lektorat z jednego języka obcego, wybrany spośród: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, rosyjskiego, hiszpańskiego, włoskiego i łacińskiego, którego podstawy opanowali oni w szkole średniej. Osoby zainteresowane nauką drugiego języka mają taką możliwość w ramach zajęć fakultatywnych. Priorytetem jest i będzie wprowadzenie standaryzowanych kursów językowych. Coraz większym zainteresowaniem studentów cieszą się odpłatne kursy językowe, zwłaszcza dla średnio zaawansowanych i dla zaawansowanych w angielskim i niemieckim.

SNJO przeprowadza testowe egzaminy wstępne z języków obcych dla kandydatów na doktorantów oraz egzaminy doktorskie z języka obcego (angielskiego, francuskiego, niemieckiego, rosyjskiego, włoskiego).

Studium Wychowania Fizycznego umożliwia studentom rozwijanie ich zainteresowań sportowych i turystycznych oraz zaspokajanie potrzeb związanych z ruchem, sprawnością i troską o własne zdrowie. Zajęcia obowiązkowe odbywają się na I, II lub III roku studiów w jednej wybranej przez studentów dyscyplinie spośród 9–10: jeździectwa, koszykówki, kulturystyki, piłki nożnej, piłki siatkowej, pływania, rehabilitacji, czasem tenisa ziemnego oraz zajęć ogólnorozwojowych lub muzyczno–ruchowych. Dla nie mogących

uczestniczyć w normalnych zajęciach lub mających wady postawy prowadzone są zajęcia z rehabilitacji ruchowej. Dla studentów nie objętych zajęciami obowiązkowymi organizowane są zajęcia fakultatywne w godzinach popołudniowych, cieszące się dużym zainteresowaniem, mimo częściowego pokrywania przez nich kosztów ich organizacji.

Centrum Kształcenia Pedagogicznego prowadzi Studium Pedagogiczne i organizuje kształcenie pedagogiczne dla studentów kierunków nienauczyielskich, chcących uzyskać uprawnienia do wykonywania zawodu nauczycielskiego. Jego program obejmuje: psychologię, pedagogikę, dydaktykę ogólną, reformę systemu edukacyjnego, emisję głosu, multimedia w edukacji, dydaktykę przedmiotu studiów i zajęcia fakultatywne. Na realizację programu przeznaczona jest 330 godzin zajęć, które odbywają się w dni weekendowe lub w godzinach popołudniowo-wieczornych. Zainteresowanie zdobywaniem kwalifikacji pedagogicznych wykazują głównie studenci matematyki, zarządzania i marketingu, informatyki, a czasem również języka rosyjskiego.

Poradnia Młodzieżowa udziela informacji oraz porad telefonicznych i porad osobistych odwiedzającym ją klientom. Niesie wsparcie (pomoc psychologiczną) w sytuacjach kryzysowych (przemocy seksualnej, przemocy w rodzinie), realizuje terapię indywidualną, prowadzi punkt konsultacyjno–diagnostyczny (przy współpracy z Towarzystwem Rozwoju Rodziny), umożliwiając bezpłatne i anonimowe wykonanie testu na obecność wirusa HIV i inne choroby przenoszone drogą płciową, zajmuje się profilaktyką HIV/AIDS. Jest ona ponadto miejscem przesłuchań sądowych i prokuratorskich dzieci wykorzystywanych seksualnie. Kieruje nią seksuolog dr hab. prof. UZ Z. Izdebski.

Kształcenie dalsze i wspieranie rozwoju absolwentów

Studia podyplomowe stanowią najważniejszą formę kształcenia dalszego. W latach 2002/03–2006/07 zorganizowano ich 130 (w ostatnich trzech latach po 30 rocznie). Prowadzono je początkowo w 18 zakresach (2002/03): bezpieczeństwa i higieny pracy, doradztwa zawodowego i przedsiębiorczości, edukacji elementarnej, emisji głosu, informatyki, informatyki dla nauczycieli, informatyki z matematyką, logopedii, oligofrenopedagogiki, organizacji i zarządzania instytucjami pomocy społecznej, organizacji i zarządzania placówką oświatową, terapii pedagogicznej, terapii uzależnień od narkotyków, wiedzy o społeczeństwie z edukacją europejską, wychowania fizycznego, zarządzania przedsiębiorstwem na rynku europejskim, zarządzania turystyką w regionie. Ofertę studiów podyplomowych (23) poszerzono

(2003/04) o edukację artystyczną w zakresie sztuki, filologię polską dla absolwentów innych kierunków, higienę środowiska i zdrowie środowiskowe, poradnictwo i pomoc psychologiczną, wiedzę o kulturze, technologii internetowej w zarządzaniu przedsiębiorstwem, zarządzanie zasobami ludzkimi. W kolejnej edycji (2004/05) pojawiły się ich nowe zakresy: arteterapia, historia z wiedzą o społeczeństwie, historia zarządzania dokumentacją niejawną, kontrola i audyt w administracji publicznej, kształcenie zintegrowane i ocenianie wspierające rozwój ucznia, muzykoterapia w edukacji, zarządzanie środkami bezzwrotnej pomocy Unii Europejskiej z elementami prawa europejskiego. W dalszych studiach podyplomowych (2005/06) nowa oferta obejmowała: przygotowanie nauczycieli do roli doradcy zawodowego, przygotowanie pedagogiczne do nauczania języka angielskiego i niemieckiego, przyroda dla nauczycieli, socjoterapia. Podobne zakresy tematyczne podejmowały studia podyplomowe kolejnej ich edycji (2006/07). Uczestniczyło w nich ok. 1000 osób.

Wykłady otwarte organizuje UZ dla studentów i absolwentów. Obejmują one zróżnicowaną tematykę, np: migracja zarobkowa, sytuacja na rynku pracy woj. lubuskiego, zatrudnienie, praktyki i staże w instytucjach Unii Europejskiej (2002/03); edukacja i perspektywy młodzieży polskiej po integracji, egzaminy Cambridge – uznawalność certyfikatów przez pracodawców, młodzież – wolontariat europejski, praca – praktyka – nauka za granicą, warunki podjęcia pracy w Unii Europejskiej (2003/04); inteligencja finansowa, tworzenie własnej firmy, zacznij karierę już dziś (2004/05); abc giełdy, jak sprostać wymaganiom pracodawcy, jak znacząco zwiększyć swoje dochody, początek kariery – Program Junior (2005/06); ADB Polska – kreujemy przyszłość telewizji cyfrowej – dołącz do nas, dołącz do najlepszych – zasady współpracy z OVB, pomóż innym potrzebującym – akcja wolontariatu studenckiego (2006/07). Problematyka wykładów otwartych dotyczyła głównie współczesnych uwarunkowań rynku pracy. Organizowano ich rocznie ok. 10–20, przy łącznym udziale w nich 600–800 studentów.

Odbывały się także warsztaty, poświęcone np. aktywnym metodom poszukiwania pracy oraz targi pracy dla studentów i absolwentów. Wszystkie te poczynania były udziałem Biura Karier, które działa na rzecz aktywizacji zawodowej absolwentów.

Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii działa na rzecz stymulowania innowacyjności, promowania przedsiębiorczości, transferu nowoczesnych technologii oraz koordynacji wymiany informacji i doświadczeń. Świadczy usługi konsultacyjne dotyczące rozwiązań innowacyjnych w przedsiębiorstwach sektora MSP.

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości tworzy warunki dla podjęcia działalności samodzielnej przez studentów i absolwentów UZ. Działa w nim 11 firm.

W rezultacie bardzo różnorodnych poczynań UZ, jego studenci i absolwenci coraz lepiej potrafią się odnaleźć w europejskiej przestrzeni edukacyjnej i na europejskim rynku pracy. Muszą jednak dążyć nie tylko do zdobywania wiedzy, ale i do doskonałej znajomości języków obcych i dobrej umiejętności obsługi komputera.

System biblioteczno–informacyjny i wydawnictwo

Biblioteka Uniwersytecka składała się początkowo: z Biblioteki Nauk Humanistycznych i Społecznych (po b. WSP) oraz Biblioteki Nauk Technicznych, Ścisłych i Ekonomicznych (po b. Politechnice). Pierwsza zaopatrywała blisko 10 tys. studentów i ok. 500 pracowników naukowo–dydaktycznych Szkoły Nauk Humanistycznych i Społecznych. Druga obejmowała swoją działalnością ok. 13,5 tys. studentów i ponad 600 nauczycieli akademickich szkół: Nauk Technicznych oraz Nauk Ścisłych i Ekonomicznych. Umożliwiały one studentom i pracownikom korzystanie z ponad 400 tys. książek, ok. 1500 tytułów czasopism (w tym 340 zagranicznych) i ponad 280 tys. jednostek zbiorów specjalnych. Ich zasoby były sukcesywnie wzbogacane, np. w r. ak. 2002/03 o 28 tys. wolumenów książek i czasopism oraz jednostek inwentarzowych zbiorów specjalnych. Zinformatyzowane biblioteki umożliwiają dostęp elektroniczny do czasopism renomowanych wydawnictw i bazy dorobku naukowego pracowników UZ w systemie SKEP. Bazę biblioteczną uzupełniało 8 bibliotek instytutowych sfederowanych w biblioteki szkół. W ramach Biblioteki Nauk Humanistycznych i Społecznych działały: Biblioteka Neofilologiczna, Biblioteka Sztuki i Kultury Plastycznej, Biblioteka Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej oraz Biblioteka Instytutów Filozofii i Socjologii, a w Bibliotece Nauk Technicznych, Ścisłych i Ekonomicznych: Biblioteka Instytutu Astronomii, Biblioteka Instytutu Fizyki, Biblioteka Instytutu Matematyki, Biblioteka Instytutu Podstaw Techniki, Biblioteka Instytutu Zarządzania.

Po paroletnich doświadczeniach z dwóch bibliotek utworzono jedną Bibliotekę Uniwersytecką (2004/05) z dwoma głównymi oddziałami. Jej zbiory zwiększyły się w tym roku o 21 975 jedn./wol. (12 756 wol. książek, 2311 wol. czasopism, 6911 jedn. zbiorów specjalnych). Obejmuje 450 440 woluminów książek, 230 000 jednostek specjalnych, w tym 65 840 woluminów wydawnictw ciągłych, 1420 tytułów czasopism krajowych i zagranicznych w wersji drukowanej oraz 17 000 tytułów czasopism za-

granicznych wydawnictw Springera, Klugera, Elseviera i Academic Press w wersji elektronicznej.

Przy BU utworzony został (2003/04) Punkt Informacji Normalizacyjnej we współpracy z Polskim Komitetem Normalizacji oraz z Ośrodkiem Informacji Patentowej, w oparciu o umowę z Urzędem Patentowym RP. Przy BU powstała Artoteka (2003/04), we współpracy z Instytutem Sztuk Pięknych UZ. Uruchomiona została Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa (2005), udostępniająca w formie elektronicznej publikacje naukowe, zbiory sztuki, materiały regionalne oraz inne swe zasoby (w r. 2005/06 skorzystało z niej 442 408 internautów). BU wspomagają biblioteki specjalistyczne: Neofilologiczna, Sztuki i Muzyczna.

System informacyjny UZ zapewnia komunikację między jego jednostkami organizacyjnymi, studentami i pracownikami. Oferuje dostęp do internetu, baz danych i własnych aplikacji, do rozkładu zajęć oraz umożliwia korzystanie (od r. 2005/6) z uczelnianej poczty elektronicznej. Realizowany jest przy użyciu technologii informacyjnych funkcjonujących w obrębie ogólnouczelnianej i wydziałowych sieci. Obejmuje podsystemy: studia (dydaktyka, studenci), nauka, prawno-organizacyjny i ekonomiczny. System informatyczny UZ koordynuje Uczelniane Centrum Komputerowe. System ten uzupełniają: 1) miesięcznik „Uniwersytetu Zielonogórskiego” (poświęcony najważniejszym wydarzeniom i problemom tego środowiska), 2) „Radio Index” (pełniące, obok funkcji kulturotwórczej, rolę środka masowego przekazu do studentów), 3) periodyczne wydawnictwa naukowe popularyzujące wyniki badań, 4) stałe i okolicznościowe wydawnictwa informacyjne (popularyzujące m.in. kierunki i specjalności kształcenia).

Uczelniana Sieć Komputerowa jest rdzeniem Zielonogórskiej Miejskiej Sieci Komputerowej ZielMAN. Ma na terenie miasta 15 km własnych linii światłowodowych i dzierżawi ich ok. 12 km. Umożliwiają one niezawodną pracę tej sieci, modernizowaną z inicjatywy UZ, jako ZielMAN 2. Pracownikom, a następnie studentom stworzono możliwość korzystania z uczelnianej poczty elektronicznej. Na terenie UZ oraz miasta powstały punkty dostępu do internetu bezprzewodowego i są one poszerzane. Uruchomiono lokalny klaster obliczeniowy, będący częścią ogólnopolskiej sieci obliczeniowej CLUSTERIX (1 z 12 jej węzłów). Wykonuje się „dowiązania” do budowanej krajowej sieci komputerowej nauki PIONIER. Podpisano porozumienie o budowie ogólnokrajowej sieci optycznej w ramach programu PIONIER. Wszystkie te przedsięwzięcia inicjuje i koordynuje Centrum Komputerowe UZ. Dbą one również o prezentowanie uczelni w internecie.

Oficyna Wydawnicza powstała z połączenia (z początkiem r. ak. 2002/03) trzech oddzielnych redakcji obsługujących poszczególne szkoły UZ od momentu jego powstania. Do jej zadań należy publikowanie prac naukowych (zwłaszcza habilitacyjnych), podręczników i skryptów dla studentów oraz wydawnictw ciągłych i czasopism. Politykę wydawniczą określa Rada Wydawnicza złożona z przedstawicieli wszystkich wydziałów. W ramach realizacji planu wydawniczego oficyna wydała: w latach 2002/03 – 2005/06 301 tytułów, w tym 34 habilitacyjne (większość prac drukuje uniwersytecki Zakład Poligrafii). Ofi-

Tabela 6

Oficyna Wydawnicza

Prace wydane	Rok akademicki					
	2001 /02	2002 /03	2003 /04	2004 /05	2005 /06	2006 /07
Ogółem	–	55	55	71	65	55
W tym habilitacyjne	–	9	7	6	5	7

cyna zajmuje się dystrybucją gotowych nakładów i uczestniczy w imprezach targowych, by znaleźć nowych odbiorców i zaistnieć w innych ośrodkach naukowych. Jest ona członkiem Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych. Jej politykę wydawniczą określa Rada Programowa, której przewodniczy prorektor prof. M. Nowak, a następnie dr hab. prof. UZ K. Urbanowski. Zespołem pracowników kieruje mgr Irena Bulczyńska.

Materialne podstawy funkcjonowania UZ

Składają się one z dotacji budżetowej na działalność dydaktyczną i na działalność badawczą oraz z wpłat studentów za zajęcia dydaktyczne (stanowiących główne źródło dochodów własnych UZ), a także z funduszu pomocy materialnej dla studentów. W latach 2001–2003 cała dotacja dydaktyczna pokrywała jedynie ok. 58% kosztów UZ. Znaczną więc ich część trzeba było pokrywać z jego dochodów własnych, dlatego w tych latach starano się zwiększać nabór na odpłatne studia niestacjonarne, gdyż z części tych dochodów dofinansowywano także inwestycje. Po roku 2005 dotacja budżetowa pokrywa powyżej 100% kosztów działalności dydaktycznej, ale pozostałe koszty funkcjonowania UZ muszą być wciąż jeszcze pokrywane z jego dochodów własnych: dotyczy to w części realizowanych nadal zadań inwestycyjnych, stąd konieczność (przy coraz mniejszych limitach przyjęć

na studia niestacjonarne) zaciągania kredytów i trudności w ich spłacaniu, a w konsekwencji i przerywania rozpoczętych zadań inwestycyjnych.

Baza materialna UZ obejmowała na starcie 45 obiektów o łącznej powierzchni 127 tys.m², położonych na obszarze prawie 50 hektarów, zgrupowanych w dwóch kampusach: A – przy ul. Podgórznej 50 i B – przy al. Wojska Polskiego 69. Obejmują one 25 budynków dydaktycznych (o powierzchni 65 551 m²), w tym 108 sal wykładowych, 107 ćwiczeniowych, 224 laboratoryjnych, 43 seminaryjnych, 3 hale sportowe, boiska, 2 korty tenisowe, aulę, 3 budynki administracyjne, 8 domów studenta (24 077m²: „Wicewersal”, „U Lecha”, „Rzepicha”, „Piaś”, „Ziemowit”, „Racula”, „SBM”, „Wcześniak”) o 2 311 miejscach, 2 stołówki oraz 4 ośrodki wczasowe (Karlów, Lubiatów, Lubrza, Łagów). W wyniku realizacji programu inwestycyjno–modernizacyjnego powstały nowoczesne obiekty dydaktyczne dla wydziałów: Mechanicznego (13 000 m²), Nauk Ścisłych (ponad 10 tys. m²) oraz Inżynierii Lądowej i Środowiska (2005/06, ok. 10 tys. m²), dzięki czemu przybyło wiele sal dydaktycznych i laboratoriów. Powstał nowy akademik, zaadaptowane zostały pomieszczenia na Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości. Na ukończeniu jest adaptacja budynku na siedzibę Rektoratu. Obiekty nowo wybudowane i adaptowane mają atrakcyjną formę architektoniczną i nowoczesne wyposażenie, także dla potrzeb dydaktycznych. Od miasta UZ przejął w ostatnich latach Stadion Lekkoatletyczny i Ogród Botaniczny.

UZ posiada 3 895 500 m² gruntów o przeznaczeniu rolniczym (rejon Nowego Kisielina, Janów, Przytoku). Powstaje tam Park Naukowo–Technologiczny, a w nieodległej przyszłości Strefa Aktywności Gospodarczej Lubuskiego Trójmiasta i Lubuski Park Przemysłowy Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Wydarzenia w UZ o randze ogólnopolskiej: w czerwcu 2006 r. gościł rektorów wszystkich polskich uniwersytetów, we wrześniu 2007 r. był gospodarzem XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego Polskiego Towarzystwa Socjologicznego.

Uniwersytet Zielonogórski - Rektorat.
Fot. Kazimierz Adamczewski

Budynek Wydziałów Humanistycznego oraz Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu.
Fot. Kazimierz Adamczewski

Budynek Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska.
Fot. Kazimierz Adamczewski

Budynek Wydziału Matematyki.
Fot. Kazimierz Adamczewski

Źródła

- BARTKIEWICZ K., RED. (1983) Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze 1971–1981, WSP, Zielona Góra.
- ECKERT M. (1975), Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. Gagarina w Zielonej Górze. WSI, Zielona Góra.
- ECKERT M. (1980), Wyższa Szkoła Inżynierska im. J. Gagarina 1965–1980, WSI, Zielona Góra.
- ECKERT M., HŁADKIEWICZ W. (2000), Politechnika Zielonogórska 1965–2000, PZ, Zielona Góra.
- MILEK M. (1996), Droga do Politechniki Zielonogórskiej. WSI, Zielona Góra.
- KORBICZ J., RED. (2000), Politechnika Zielonogórska, PZ, Zielona Góra.
- POLITOWICZ A., RED. (1995), Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze 1965–1995.
- SAMUJŁO H., POLITOWICZ.A. (1990), Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze 1965–1990.
- SPRAWOZDANIE z działalności za rok akademicki 2002/03, (2003) Centrum Informacji i Promocji, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra.
- SPRAWOZDANIE z działalności za rok akademicki 2003/04, (2004) Centrum Informacji i Promocji, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra.
- SPRAWOZDANIE z działalności za rok akademicki 2004/05, (2005) Centrum Informacji i Promocji, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra.
- SPRAWOZDANIE z działalności za rok akademicki 2005/06, (2006) Centrum Informacji i Promocji, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra.
- SPRAWOZDANIE z działalności za rok akademicki 2006/07, (2007) Centrum Informacji i Promocji, Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra.
- STATUT Uniwersytetu Zielonogórskiego, uchwalony przez Senat UZ 31 V 2006. Uniwersytet Zielonogórski rocznik 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007.
- SZYDŁOWSKI P., RED. (1975), Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze 1971–1975, WSP, Zielona Góra.
- TERLECKI K., RED. (1988) Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze – powstanie i rozwój 1971–1988, WSP, Zielona Góra.

UZASADNIENIE wniosku o powołanie Uniwersytetu Zielonogórskiego (bez daty, ale V lub VI 2000 – R.S.).

WYŻSZA Szkoła Nauczycielska w Zielonej Górze (1972), Program rozwoju i badań naukowych na lata 1971–1975, WSN, Zielona Góra.

Ryszard Stankiewicz

UNIVERSITY OF ZIELONA GÓRA BETWEEN 2001 AND 2007

Abstract

The paper covers the genesis of the University of Zielona Góra and its functioning between 2001 and 2007. The content includes such areas as the organization of scientific and educational activity (based on faculties, departments, institutes and units) along with the changes it has been subjected to; the authorities and systems of management; the scientific and teaching staff, its development as well as the influence it exerts over categorization and the authority of the departments to grant doctoral and postdoctoral degrees, and the categories those departments are granted. Furthermore, the paper discusses the development of various fields of study (including the engineering and on-line environmental protection ones) and changes in specialisations; the evolution of the recruitment policy – from an increase in the limit of admissions to its gradual decrease and lowering the number of part-time students (while slightly increasing the number of full-time ones); forms of student initiatives (organizational, artistic, sports and the ones in clubs). Other issues raised include the three-level structure of studies: granting Bachelor's degrees, then Master's degrees (initially uniform, later two-level, based on the ECTS, the flexible system of education, the internal system of quality, the programs of student mobility *MOST* and *MOSTECH*, vocational apprenticeship and accreditation), and doctoral degrees along with their development. The subject matter also includes different forms of scientific activity such as individual, supervised and special research projects, scientific conferences (including international ones), books, parts of books, articles in the magazines and journals on "the Philadelphia List", scientific periodicals (including international ones), international scientific cooperation (within the frames of international and bilateral arrangements) concerning, e.g., research programs of the European Union, academic associations and the Science Festival. The paper highlights the role of various interdepartmental units: the Department of Foreign Languages, the Department of Physical Education and Sports, the University Library (including the digital and specialist collections), the Teacher Training Centre, the Youth Counselling Centre, the Computer Centre, the University Network (with access to the wireless Internet), the Academic Radiostation *Index*, the University Press, the Centre for Enterprise and Technology Transfer, the Academic Enterprise Incubator.